

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Massa s'accentua la cursa desenfrenada de preus dels articles alimentosos i de primera necessitat, perquè hom pugui silenciar-ho i menys encara resignar-se a anar tirant —com vulgarment es diu—. Es massa greu el trastorn que causa en l'ordre de la vida per la desproporció que guarda el seu cost en relació amb els salaris de la immensa majoria de famílies. La puja dels preus, en aquestes darreres setmanes, és tan fantàstica com mancada de la més elemental fiscalització. El que, amb la paciència de tots, es limitava a augments escalonats d'un quinze per cent, de cop i volta i talment com si obeís a una consigna de provocar una pertorbació, es registren augments d'un cinquanta per cent i amb la tranquil·litzadora nova que, en un termini de pocs dies, alcançaran un altre cinquanta. I sense que s'hi vegi traces d'aturar-ho... Que en traurem d'assenyalar fets abusius, si pel camí que anem serà malmirat el comerciant conscient que no voldrà aprofitar se del daltabaix que precipiten els especuladors de la guerra? Res més eloqüent del moment de desvari que vivim. Els governants han d'actuar amb mà dura, ja que d'altra manera el poble no podrà suportar els immensos sacrificis que se li exigeixen. Cal aturar ràpidament l'agiotatge i encausar la política de proveïments d'acord amb les mesures que aconsellen les circumstàncies presents. Les lleis de la guerra s'han d'aplicar inflexiblement a tots els culpables de traïció, i en aquest delictes hi incorren els que especulen i dificulten la normalització de l'alimentació.

ALFIL

FERMS A LA CAUSA!!

L'efectivitat de Catalunya en la guerra serà aviat un fet palpable que ens farà dignes de merèixer la condició de ciutadans lliures d'un poble lliure.

El procés revolucionari que hem viscut i que no s'ha clos encara, ha fet perillar la sort de la guerra per haver-se emmenat les principals activitats, que distrèiem en perjudici de la causa antifeixista. Però, el seny racial s'ha imposat a temps i ens recobrem decidits a no caure esclaus del feixisme internacional.

No podíem els catalans, sense cometre una vilesa, desertar del nostre lloc de bel·ligerants en la lluita contra els traïdors a la República i enfront de les hordes feixistes. Si un temps hem perdut per culpa de tots, en negar tota l'atenció i l'esforç que devíem, sortosament trobarem la redempció de la falta en el redreçament unànime que experimenta el poble.

Ara, però, s'han d'obtenir les garanties precises per enfortir la unitat entre els catalans. Més que ningú, l'han d'assegurar les organitzacions obreres, la conducta de les quals ha de respondre a l'exemplaritat que ens ofereixen els pobles germans d'Ibèria. Així mateix, els partits polítics, han de sacrificar el proselitisme partidista en profit de l'acció comuna que ens ha de donar la victòria. La missió de tots en aquests moments, és l'enfortir lligams, propugnar el màxim rendiment en el treball i particularment en les indústries de guerra, contrarrestar les campanyes derrotistes i, en una paraula, afiançar la moral de guerra per accelerar la lluita i obtenir el triomf de les armes.

Ha costat esforços i s'ha tingut de passar per situacions veritablement compromeses abans no s'ha aconseguit orientar un ordre de guerra en el nostre país. Ara que hi entrem, i coincidint amb una probable liquidació de confusionismes diplomàtics en els quals la nostra manera de produir-nos hi ha tingut la seva part, seria decepcionant i de conseqüències irremediabls no respondre-hi amb l'enteresa i el sentit de responsabilitat dels greus moments que vivim. Sense defallences i amb una moral elevada, Catalunya i els altres pobles hispànics, venceran el feixisme invasor, perquè defensen una causa justa i el dret indiscutible de la seva llibertat, i l'hora de la victòria serà tan pròxima com més s'avenci posar en joc totes les seves disponibilitats. — E.